Cumhuriyet

Dinozor

50 BIN LIRA

Haftalık Mizah Derginiz

6 KASIM 1997 PERŞEMBE

SAYI: 15

FERHAN ŞENSOY

Sevgili Dinozorcular, geçen hafta vahim bir hata yaptık ve yazarımız Ferhan Şensoy'un yazılarını karıştırdık. Bir yazısının ilk sayfasıyla, diğer yazısının ikinci sayfası birlikte yayımlandı. Bu hatanın iki sebebi var. Birincisi gazete içindeki yerimizin değişmesi. Yeni yerimizde faks makinesi olmadığı için, tüm fakslar, –Bu arada Ferhan Ağbimizinkiler de– eski yerimize geliyor ve karışıklık oluyor. İkincisi ise Ferhan Şensoy'dan kaynaklanıyor. Bu yazıları son anda almaya alışmışız, ne üçer beşer yolluyorsun be adam! Sizden ve Ferhan Ağbi'den özür diliyor ve söz konusu iki yazıya da (karıştırmadan) bu sayımızda yer veriyoruz...

Eşber tek başına trafiğe çıkamaz

Yeni İstanbul valimiz sayın **Kutlu Aktaş** trafiği hafifletmek için özel araçta tek kişi olarak kimi saatlerde trafiğe çıkmayı yasaklama çabasında. Bizans sakinlerinin trafik eziyetine çare arıyor. Bu sadece bizleri, bu yasağı nasıl deleriz gibi çalışmalara sürükler, ama trafiğe çıkan araba sayısını asla azaltmaz. Varsayalım sabahın tek kişi bağımsız federe trafiğe çıkılmaz saatlerinde, aniden trafiğe çıkmanız gerekti. Hiçbir kahraman Bizanslı;

–Eyvah n'apıcam? Bu saatte de trafiğe çıkmam yasak! gibisinden dellenmelerde bulunmaz, yalnızca sayın valiye ayıp olmasın diye arabasına bir konu mankeni alması gerektiğini düşünür.

Örneğin ben, bizim kapıcıyı alabilirim.

–Bin lan göreve gidiyoruz! derim. Sayın valimizin gönlü olsun diye o günkü yolculuğumu kapıcılı olarak yaparım. Üstelik ilgisiz yerlerde park ettiğimde arabamı çekerler mi diye bir endişem olmaz. Kapıcı kahramanca bekliyor arabada.

İki kişi olmaz, en az üç kişi şart, denilirse kapıcının ebleh oğlunu da yanımıza alabiliriz. Evde salak salak oturuyor, onun için de muhteşem bir gezme, hatta avantür macera olur.

Ve fakat sayın valimizin, tek başına trafiğe çıkamazsın, buyurusu Bizans'ta geçerli olmaz. Bizans literatüründe **Jüstinyen**'den beri var olan:

–Yemezler!

diye bir anlayış egemendir burada ve bu çok önemlidir. Bizans'ı Bizans yapan şeylerden biridir. Çünkü Bizans'ta ne yersen ye, asit yapmaz hiç kimsenin ağzında.

Sayın valimizle bir noktada buluşuyoruz: İstanbul'da çok araba var. Gel dikiz ki kentimizde çok araba olmasını isteyen ve sağlayan ben değilim, bu araba kalabalığından ötürü birey olarak cezalandırılmam çok saçma. Zaten biz kahraman Bizanslılar olarak o yasakları matkapla deler ve yasal bir biçime bürünerek o trafiğe gene her gün yaptığımız gibi aynen çıkarız. Arabam olması ve arabamla istediğim zaman bir yerden bir yere gitme özgürlüğüm, arabama ödediğim bir bavul parayla satın aldığım hakkımdır. Buna kimse engel olamaz. Bir arabanın içinde kaç kişi bulunması gerekiyorsa, o adet kişiyi arabanın içine ikebanalar ve trafiğe çıkarım.

Bir tek **Eşber Yağmurdereli** tek başına trafiğe çıkamaz! Geri kalan herkes çıkar. Bu bizlere, tek kişi gidilecek yerlere gruplaşarak gitme zorunluluğu getirir, trafiğe çıkma konusunda bir caydırıcılık getirmez. Otostopçulara gün doğar. Gerekli yolcu sayısını bir an önce tamamlamak üzere, oto-stop işareti yapan ilk serseriyi arabanıza buyur edeceksiniz. Bu sadece oto-stopçuların gözünün kalkmasını sağlayacak, sittin yıldır ezilen oto-stopçular artık araba beğenmeyerek hınçlarını alacaklar.

Konunun kimi iyi yanları da var; sizi arabanızda fıstık gibi bir karıyla görüp durumu hemen kanırtmaya yetiştirseler, yanıtınız hazır:

–O karıyı tanımıyorum. Arabamdaki gerekli yolcu sayısını tamamlayabilmek için, Levent otobüs durağında yalvar yakar aldım. Üstüne para verdim. Bok karının biri. Yatakta da bir şeye benzemiyor, öyle malak gibi yatıyor!

Arabalarda başka birilerini bulundurma zorunluluğu mutlaka yepyeni aşklar ve arkadaşlıklar doğuracak. Belki hayatımın kadınına rastlarım diye gereksizce trafiğe çıkanlar olacak. Araç sayısı azılıcakken çoğalıcak. Çünkü Bizans'ta hiç kimse bir yerden bir yere zorunlu olmadıkça gitmemektedir. Kimileri yağmurlu havalarda, bugün trafik rezalettir, yarın giderim diyerek kimi işlerini erteleyerek vali beyin iyiniyetine katkıda bulunmaktadırlar. Trafikte görülen arabalar o trafik işkencesinde bulunmak zorunda olan arabalardır. Kimse trafik eziyeti gezintisine çıkmamaktadır.

Bir tek şey yararlı olabilir; üç şeritte slalom çeken gözü dönmüş otobüs ve kamyon şoförlerinin, aşırı yüklü sol şerit sapığı ısızu kamyonetlerin gitmeleri gereken şeritte yol almaları. Bu da Bizans'ta her şerit arasına uygar çizgiler değil de, o çizgi kalınlığında ince duvarlar yapmakla çözümlenir, böylece sollama ortadan kalkar, ille solluyucam selektersöl sapıklığına da son verilmiş olur, hatalı sollama diye bir hata kalmaz. Ve trafik daha hızlı akar.

Sayın valimiz, örneğin her gün trafiğe araba zerkeden, ruhsat ve plaka veren trafik bürolarına el koysa da, trafiğe her gün yeni araba çıkmasına engel olsalar, nasıl olur? Hastalığı kaynağında boğazlamak gerek. Deli gibi araba üretiyorlar, buna engel olabilir miyiz acaba?

▶ Hülya Avşar, doğacak bebeğinin oynayacağı reklam filmi için 10 milyara sözleşme imzaladı...

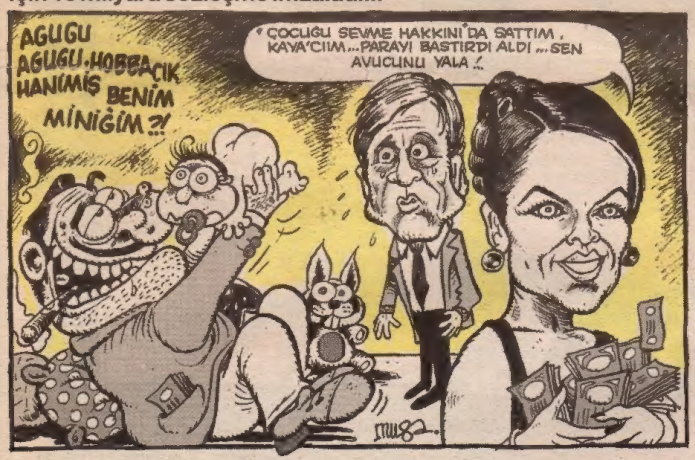

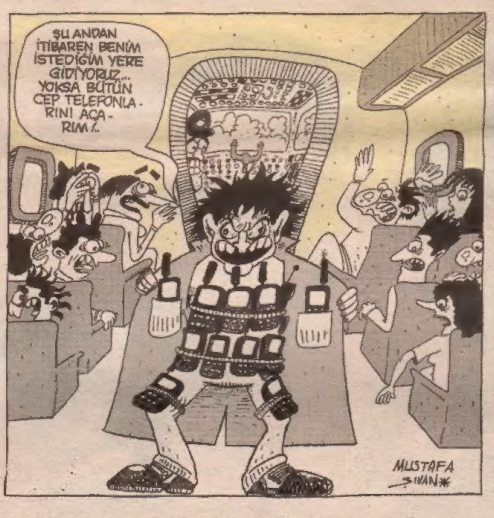

▶ Hakan, sezon sonunda Galatasaray'dan ayrılacağını açıkladı...

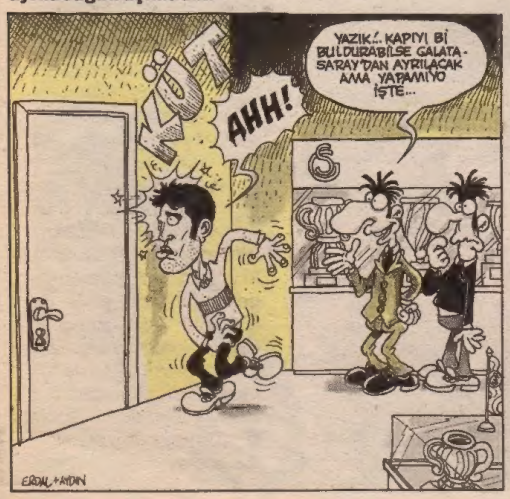

▶ Cine 5 ile BİMAŞ kanalları arasındaki naklen yayın savaşı sürüyor...

Cumhuriyet Dinozor

Sayı: 15 • 6 Kasım 1997

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • **Yazı İşleri Müdürü:** Zafer Temoçin • **Basıldığı Yer:** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • **Yayına Hazırlayan:** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • **Dinozorlar:** Altay Martı, Aptülika, Aydın Gündüz, B. Bayram, Bülent Arabacıoğlu, Erdal Belenlioğlu, Erhan Evkuran, Faruk Karaçay, Ferhan Şensoy, Fikret Bekler, Kayhan Erkan, Metin Hakyeri, Musa Gümüş, Mustafa Bayramoğlu, Nuri Kurtcebe, Sabri Gül, Sefer Selvi, Sencer, S. Gürpınar, Sunay Akın, Şivan Okçuoğlu, Ümit Atalay, Zafer Temoçin • **Grafik Uygulama:** Fenni Özalp • **Kaligrafi:** Şevki Sayışman

Abone Koşulları:

Yurtiçi (Şehir)
(3 aylık) 950.000
(6 aylık)1.900.000
(1 yıllık) 3.800.000
Yurtdışı (Normal Posta)
(3 aylık)1.625.000
(6 aylık) 3.250.000
(1 yıllık) 6.500.000
Yurtdışı (Uçak Postası)
(3 aylık) 2.075.000
(6 aylık) 4.150.000
(1 yıllık) 8.300.000
Amerika (Uçak Postası)
(3 aylık) 2.450.000
(6 aylık) 4.900.000
(1 yıllık) 9.850.000
Avustralya (Uçak Postası)
(3 aylık) 2.825.000
(6 aylık) 5.650.000
(1 yıllık) 11.300.000

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429
Faks: (0212) 512 48 30
Adres: Türkocağı Cad. 39/41
Cağaloğlu-İstanbul

VAKIF ÜNİVERSİTELERİ DİPLOMA-TİK'LERLE 24 SAAT DİPLOMA VEREBİLECEK!

Bedreddin Dalan'a ait İstek Vakfı Üniversitesi'nde, 5.000 dolar karşılığı diploma verildiğinin ortaya çıkmasının ardından, vakıf üniversitelerinin şimdi de "diploma-tik"lerle diploma dağıtmaya başladığı öğrenildi. İşte, vakıf üniversitelerine ait diploma-tik'ler;

KAPAK KONUSU

▶ **Kapatılma ihtimaline karşı yeni bir parti kurma hazırlıklarını sürdüren RP, imajını hızla değiştiriyor. Erbakan, partinin merkeze kayacağını belirterek, işadamlarıyla daha yakın ilişkilere girileceğini açıkladı...**

▶ **Çillerler'e ait malvarlığının kaynağı bir türlü ortaya çıkarılamıyor...**

DinozoR

HAFTALIK MİZAH DERGİNİZ

▶ **Solda birlik için girişimde bulunan DSP'li milletvekilleri, "kesin ihraç" istemiyle disiplin kuruluna gönderilince partilerinden istifa etti.**

DİNOZOR'DA BARIŞ

Evet! Türkiye'de "iç savaş" var... Devleti "iç etme" savaşı!..

●

Yüksek "enflasyon" sayesinde, ülke "en flaş sonuna" yaklaşıyor

BARIŞ ERTÜRK

▶ **Gerilen Türk-Yunan ilişkileri, silah tacirlerinin ağzını sulandırıyor...**

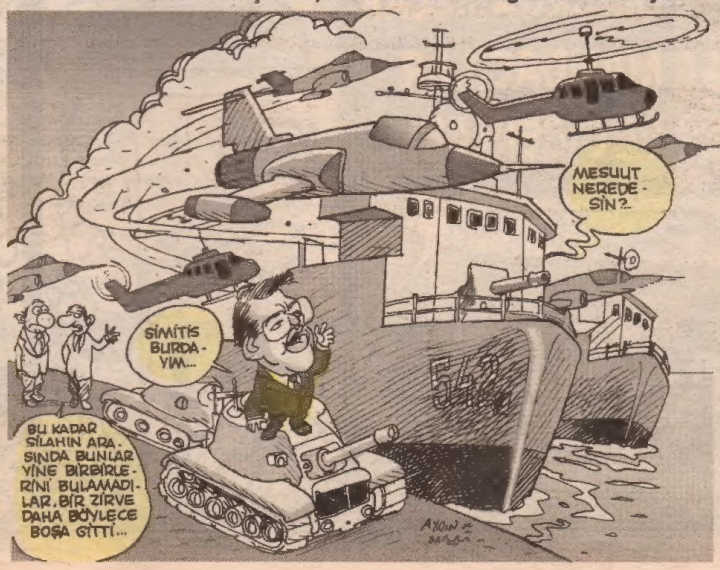

az sonra...az sonra...

●*Burhan Özfatura* kaza geçirdi! Bir kütüphaneyi gezerken rafları deviren ve *Yaşar Kemal* kitaplarının altında kalan Özfatura'nın vücudunda çeşitli ezikler olduğu, fakat beynindeki ezikliğin yeni olmadığı belirtildi! ***Az sonra!***

●Refah tabanına *"Batı'ya yönelin"* şeklinde fetva veren *Erbakan*'dan şok açıklama! *Biz 5+3 derken, Spice Girls grubundaki 5 hanım kızın yanına 3 eleman daha eklensin diyorduk, siyasal bir amacımız yoktu!"* ***Az Sonra!***

●*Yılmaz-Simitis* zirvesinde gerilim! Önemli noktalarda anlaşan iki lider arasında Televole yüzünden kriz çıktı! Yılmaz, *"Show'un Televolesi daha iyi"* derken, Simitis *"Kanal D'deki Televoleyi"* savundu! İki ülkenin orduları alarmda! ***Az sonra!***

●*Özer Çiller,* Susurluk'u satın aldı! *Tansu Çiller*'in de politikayı bırakacağı, Çiller ailesinin, *Ağarlar* ve *Bucaklar*'la birlikte Susurluk'ta yaşayacağı öğrenildi. ***Az sonra!***

●*RP, UEFA*'ya başvurdu! Refah milletvekili *Sıddık Polat "Şort giymek günahtır! Bugüne kadar yapılan tüm maçlar, İslama göre geçersizdir! Hepsinin yeniden oynanması gerekir"* dedi! Gülmekten komaya giren UEFA yetkilisi kim? ***Az sonra!***

●Sanal bebek, karakolun önüne bırakıldı! Dün öğle saatlerinde Yeşildirek Karakolu'nun önüne bırakılan kimsesiz nesneye *"Garip"* adı verildi! ***Az sonra!***

●El Nino'dan sonra *El Roman* faciası! Rafet El Roman'ın son klibindeki dansının aynısını yapmak isteyen iki kardeş, beş katlı apartmanı çökertti! El Roman'dan sert çıkış: *"Sıkıyosa yüzüme karşı alay etsinler dansımla! Ben klibimin adamıyım arkadaş!"* ***Az sonra!***

●TRT-3 rating rekoru kırdı! Cine-5 ile BİMAŞ arasındaki kavganın nakden yayın hakkını alan TRT-3 tüm zamanların en fazla izlenen kanalı! ***Az sonra!***

●Lama, Galatasaray'a gelmiyor! Lama şöyle konuştu: *"GS iyi kulüp ama Hakan Şükür'ün esprilerine katlanamam! Gidersem, kesin, 'kızınca tükürür müsün' diye espri yapacak! O yüzden gelmiyorum!* ***Az sonra!***

fiko'nun sarkacı

Tansu'nun tarihi Trabzon konuşması

✔Sevgili Samsunlular... Size söz veriyorum Bartın'ı, Akdeniz'in incisi yapacağım. Çankaya-Hamzaköy karayolunu dört şerit gidiş, sıfır şerit geliş yapacağım. Çanakkaya'daki adamın gidişi olacak da gelişi olamayacak.

✔Sayın Hemşinliler... Sayın Trabzon Valisi Mehmet Ali Ilıcak'ı yeni sevgisiliyle ben tanıştırdım. Topçuyla popçuyu bir araya getirdim. Varsın olsun, helal olsun bana... Gerekirse yine çöt diye çatarım.

✔Saygıdeğer Harputlular... Cumhuriyet Bayramı resepsiyonuna gitmedin diyorlar. Gel dediler de gitmedim mi? Gitmez miydim mi? Hem ben koskoca profesörüm. Cumhurbaşkanlığı resepsiyonunda oturacak kadar düştüm mü?

✔Çok sevdiğim Keçiörenliler... Gerekirse onu da yaparım. Telefonları da dinlerim. Az mı dinledik? Gözlerime uyku girmezdi, geceler boyu telefon kayıtlarını okumaktan. Gene de yaparım, gene de yaparım... Yeter ki halkım dinlenmek istesin.

✔Benim canım Iğdırlılar... Pazar akşamı bütün televizyonları izledim. Herkes bir orta saha mücadelesinden bahsediyor. Siz bu bir kısım medyaya kanmayın. Mücadele bizimle onlar arasında. Onlar şimdi kısa paspas yapıyorlar. Ama bizi temizleyemezler. Biz temizlenmeyecek kadar cesuruz.

✔Bir taneciğim Azdavaylılar... Bugün asıl mücadele, müdahaleci cumhuriyetçiler ile demokrat cumhuriyetçiler arasında. Müdahaleci cumhuriyetçiler, demokrat cumhuriyetçilere müdahale ettikçe, mücadeleye katılan demokrat cumhuriyetçiler, mücadelecilere, ayy... şey... Aa! Ezan okunuyor, susalım.

✔Mübarek Konyalılar... Bu ezan bu gökten inmez, bu bayrak susmaz. Susturabilemezsiniz. Kısamazsınız beni. Edebiyen, hukuk zemininde roaler blade yapmaya devam edeceğimdir. Yani nansıtop demokrasi havalesi olarak yaşayacağım

✔Yaşasın Kırklarelliler... O Mesut istediği kadar uğraşsın, hiç Hami kavağa çıkar mı? Hami sahaya çıkar, sahaya... Golleri de takar. Haydi hep beraber... Yumruğumla birlikte... Oleey, oleey, oleeey... Olmadı. Biraz daha bağırın. İzmit dinlesin, Mesut inlesin.

✔Hey gidi Kasımpaşalılar... Bana çok yükleniyorlar. Şunca zamandır, hayatımda kocam bile bana bu kadar yüklenmedi. Bakın, Galatasaray da kötü gidince saldırıyor, medyadaki müdahaleciler. Cim-Bom hakkında yazılan sert yazıları görmüyor musunuz? Sonra Fatih Terim sinirlendi oluyor. Sabır taşı olsa, çatlar adam.

✔Ya ya ya... Şa şa şa Tokatlılar.... Hangi devirde yaşıyoruzdur. Bakın artık canlılarda kafa nakliyatı yapılıyor. Yapılıyor da ne oluyor? Mesut'un kafayı kesip Ecevit'e taksan, ne yazar? O şekilde kaç gün yaşayabilirler? Zaten onlar askeri hastaneden başka yere gitmezler. Kafalarını kessen gitmezler.

✔Çok beğendiğim Silopililer... Bir de son günlerde; kanyon, kanyon diye tutturdular. Kanyon diyerek bana Amerikamı hatırlatıyorlar. Şimdi özleyip, gitsem, arkamdan laf ederler. Bunların hepsi demokrasi düşmanı.

FİKRET BEKLER

Magazzz

Televizyondaki magazin programları, sanat dünyasından haberler verir bize... Ama bu "sanat dünyası" bizim bildiğimiz "sanat dünyası" değildir... Yazarlar, şairler, ressamlar yer almaz bu haberlerde... Yer alsaydı şöyle bi şey olurdu herhalde:

Bugünlerde bütün derdimiz Hülya Avşar'ın büyüyen göğüsleri... Evlilik töreninin yayın hakkını satıp çuvalla para kazanan Avşar, şu sıralar hamileliğinin rantını yemekle meşgul. Daha şimdiden, doğacak çocuğuyla oynayacağı reklam filmi için anlaşma yaptı bile...

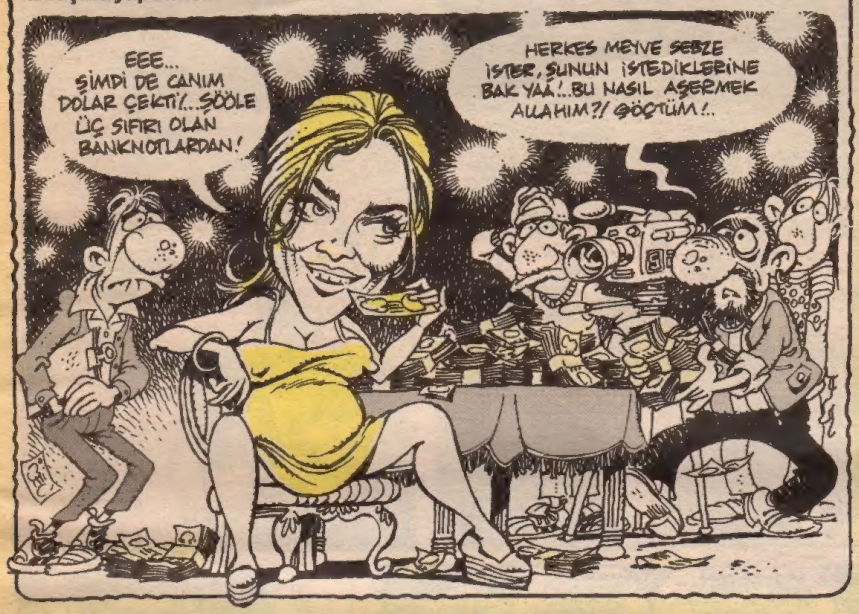

Kumkapı'daki basit bir cinayet olayını günlerce şişirerek gündemin birinci sırasına sokan, sonunda da olayın dizisini hazırlayıp, katili köşe yapan mantık yine bu magazin haberciliği mantığı değil midir?..

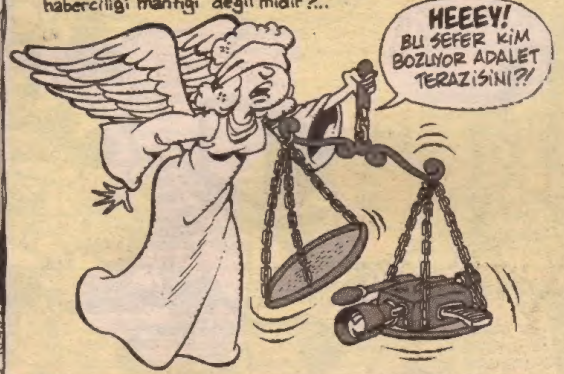

Ev kuşu

Ümit Atalay '97

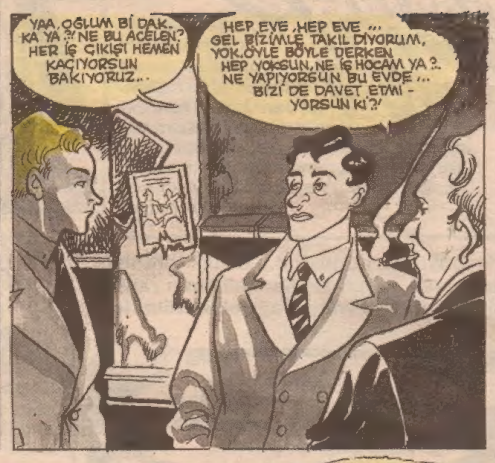

BİTTİ!..

MEDYAZOR

İzmir'in aydınlıktan zerre kadar nasibini alamamış belediye başkanı, ülkenin değerli insanlarına küfretmiş. Yeni Günaydın'ın manşeti: "Başkan'ın isyanı... Terör suçlusu Eşber ile devlete söven Yaşar Kemal karşısında Demirel ve Yılmaz'ın takındığı 'ezik' tavir İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Burhan Özfatura'nın sabrını taşırdı."

500 tane Yunan turist, Trabzon'a gelecekmiş. Yeni Günaydın'ın manşeti: "Trabzon'a Pontus çıkarması... Atatürk'ün ölüm gününde MV-Daedalus adlı Yunan bandıralı gemi ile Trabzon'a gelecek 500 kişilik Yunan turist kafilesi, Pontus Rum Devleti döneminden kalan manastır ve kiliseler ile turistik yerleri ziyaret edecek."

Bu iki manşetin "ruhsal dökümü" şöyle: Aydın düşmanlığı, düşünce düşmanlığı, barış düşmanlığı, Yunan düşmanlığı, kültür düşmanlığı... Kısaca insanlığa düşman faşist bir zihniyet.

Artık ne Yeni Günaydın'ı, ne de benzerlerini ciddiye alıp Medyazor'da yer vermeyeceğiz... Onları eleştirmek bile vakit kaybı!

"Arcopal dibim kara, seninki benden kara"

Milliyet yazarı **Derya Sazak**, "Besleme Basın" başlıklı bir yazı yazar. Kanal 7 hakkında birtakım iddialar dile getirerek, sorular sorar. Bunun üzerine Kanal 7'de "4. Kuvvet Medya" adlı programda yazıya karşılık veren bir yayın yapılır. Cevap hakkı doğan Derya Sazak, Kanal 7'yi arar. Programın yapımcısı ve sunucusu **Ahmet Tezcan**, Sazak'ı yayına alır. Derya Sazak konuşurken, araya reklamlar sokularak sözü kesilir. Kanal 7 Yönetim Kurulu Başkanı, televizyonu arayarak Ahmet Tezcan'ı kovar. Ahmet Tezcan da kapanış anonsunu yaparken, canlı yayında istifa ettiğini söyler ve Sazak'tan şahsı adına özür diler.

Olayın ertesinde kaleme aldığı yazısında Derya Sazak, Kanal 7'nin hareketini eleştirirken, bir yandan da patronu **Aydın Doğan**'ı savunuyor. Yazısının sonu aynen şöyle:

"Kanal 7'nin geceki olayın faturasını Ahmet Tezcan'a kesmesi de 'inanmadan' savunmaya çalıştıkları basın özgürlüğü adına talihsizlik olmuştur. Bu vesileyle, Milliyet'in ve Doğan Grubu'nun 'basında güven' ilkesinin vazgeçilmez savunucusu olduğunu dosta, düşmana bir kez daha anımsatıyoruz."

Bizim de dosta düşmana anımsatmak istediğimiz bir şey var:

Bir, bir buçuk yıl kadar önce, aynı Milliyet gazetesinde **Ahmet Altan** "Atakürt" başlıklı bir yazı yazmıştı. Ve aynı Aydın Doğan, Ahmet Altan'ı kovmuştu. Fazla söze gerek yok. Hani basın özgürlüğü deyince aklımıza geldi de... Bilmem anımsatabildik mi?..

Medyazor-test

1) Hürriyet yazarı Hulki İlgün, "Seksi Fener" başlıklı yazısında ne diyor?
a) "Spor ve Seks" uzmanlık konusudur.
b) Maçtan önce değil, sonra yapılan seks zararlıdır.
c) Seks denen meredin ne taksimetresi, ne de duru durağı vardır. Hepimiz bu yollardan geçtik. Kimsenin de laga lugasını dinlemem.

2) Sabah, 29 Ekim günü yayımladığı Atatürk fotoğraflarının altına hangi başlığı attı?
a) Atatürk'ün paparazzi fotoğrafları
b) Atatürk'ün hiçbir yerde görmediğiniz fotoğrafları
c) Atatürk, Balkan Folklor Festivali'nde

3) Yeni Şafak'ın pazar ekinde, Melek Demir imzasıyla yayımlanan "P.A. Yazıları"nın açılımı nedir?
a) Pazar Akşamı yazıları
b) Pezevenk Adam yazıları
c) Bilmiyoruz, bilen bize de söylesin

4) Aşağıdakilerden hangisi Hürriyet'in özel moda ekinde yer almayan bir başlıktır?
a) Kendimizi prenses gibi hissedelim
b) Gereğinden fazla tüketmeyiniz
c) Yakışıklılara altın öğütler: Artık hata yapmayın lütfen.

1.c / 2.a / 3.c / 4.b

Yobaz saldırıyor!

Bir Mahir Çayan'ın göz rengidir gidiyor. Önce Çayan'ı "acımasız bir rasyonalist" olarak tarif eden Ertuğrul Özkök Hürriyet'te yazdı: "Mülkiye kantininde sık sık rastladığım o sarışın, mavi gözlü adamın silueti hâlâ gözümün önündel"

Mahir Çayan'la birlikte futbol oynadıklarını, ders çalışıp yemek yediklerini söyleyen Milliyet yazarı Melih Aşık ise, "Mahir; ne sarışındı, ne de mavi gözlü... Kumraldı ve mavinin tam tersi, kahverengi gözlere sahipti!" diye yazdı köşesinde.

Akit gazetesinde de Hasan Karakaya, iki yazıyı aktarıp, kendi görüşünü ekleyiverdi: "Bana sorarsanız; Mahir Çayan'ın göz rengi; ne Özkök'ün iddia ettiği gibi 'mavi' idi, ne de Melih Aşık'ın yazdığı gibi 'kahverengi'! Mahir'in gözleri 'kan kırmızı' idi!.. Var mı aksini iddia eden?.."

Var!.. İnsanlığın eşitliği için canını ortaya koyanların değil; örümcek kafalı, insan yakan yobazların gözleri "kan kırmızı"dır!..

Otuzüçüncü yağlama

Mehmet Ali Birand, 2 Kasım 1997 tarihli "Fethullah Gülen'in gelişmelere bakışı" başlıklı yazısında; Hocaefendi'nin görüşlerine bol bol yer vermiş. Yazısında, Gülen'in Refahlı yöneticileri eleştirdiği ve RP yüzünden toplumsal uzlaşma ortamının ortadan kalktığını dile getirdiği görüşlerini alıp; Patrikhane hakkındaki ılımlı düşünceleriyle süslemiş. O da yetmemiş, bize Fethullah Gülen'i tarif etmiş: "Toplumun en farklı ses çıkaran, kalıplaşmış yaklaşımların dışına çıkan, kişilerin ötesinde görüşleri olan ve giderek ağırlığını hissettiren bir insan."

Yılların gazetecisi Sayın Birand, bu adamın dini kullanarak ve Refah'ın da puan kaybetmesinden yararlanarak, prim yapmaya çalıştığını fark etmez mi? Demokrasinin sahte peygamberlere, çağdaş şıhlara ihtiyacı olmayacağını bilmez mi? Muhtemelen bizim gördüğümüzü Mehmet Ali Bey de görür. İyi de, hâlâ neden, niçin bu din simsarı adamı övüp güzelce pazarlar?

'Beni Öp Sonra da Doğur' Adlı Kitabın Şairi Kim?!

Konuşarak olduğu gibi bildiklerini yazarak da aktarmak övgüye değer bir tutum. Ancak konu ne olursa olsun, kesinlikle emin olmadan; yanlış yapma ve bu yüzden mahcup olma kaygısı taşımadan çalakalem yazmak, yeni kalem erbaplarının ağzıyla söylersek döktürmek, yazın terbiyesi açısından ölçüyü fazlasıyla kaçırmak değil mi?.. Değil mi diye soruyorum. Çünkü son yıllarda özellikle yazılı kültürde ölçüyü kaçıran örnekler öylesine çoğaldı ki... Bunları gördükçe acaba ben mi fazlasıyla sorun ediniyorum; yoksa artık yanlış yapmak, bilmeden savda bulunmak, ifade etmek mi gözde... Yazarken, yazdıklarını yayımlarken yanlış yapmamak değer kaybetti; bir tür terbiyesizlik sayılmaya başladı da benim mi haberim yok?

Gazetecilikte ilk öğrenilen kural haber; köpeğin adamı değil, adamın köpeği ısırmasıdır. Edebiyatın da edep kökünden geldiği öğretilir okullardaki edebiyat derslerinde. Fakat birçok kişinin hem de edebiyatla ilgili metinlerinde nedense en basit edep kuralına, bilinçle yazma kuralına dahi uymadığını ve hatta aldırmadığını gördükçe durumu açıklamakta çaresiz kalıyorum.

Milliyet'in 12 ekim tarihli pazar ekini karıştırırken **Cemal Süreya** ile ilgili yazıyı görmeseydim, bu yazıyı yazmamış olurdum. Ama **Ege Görgün** fotoğaflı ve imzalı, *"Şiir Açan Bir Yürek"* başlıklı yazıyı okuyunca doğrusu içimin acısını gidermek için yazmaktan başka yol bulamadım.

Evet, acıyla yazıyorum. Belki biraz da öfkeyle yazıyorum. Eğer *"Güvercin Curnatası"* için yazılan yazıda *"Cemal Süreya Kimdir"* ara başlığından sonraki biyografik bölümde bir iki yanlış olsaydı yine de daha hafif olurdu üzüntüm. Ama öyle bir iki yanlış değil söz konusu olan.

Şimdi merak ettiğim Ege Görgün'e bir okuru, pazar günkü yazınızda sözünü ettiğiniz şairin *"Şapkam Dolu Çiçekler"* kitabını aradım bulamadım, ancak *"Şapkam Dolu Çiçekle"* adlı bir kitabını buldum. Acaba siz aynı kitaptan mı bahsediyorsunuz diye sorarsa nasıl bir yanıt verecek. Ya da **Behçet Necatigil**'in hazırladığı *"Edebiyatımızda Eserler Sözlüğü"*'nde Cemal Süreya'nın *"Beni Öp Sonra da Doğur"* adlıyla bir kitabı yok, ama *"Beni Öp Sonra Doğur Beni"* adlı bir kitabı var. Sizin sözünü ettiğiniz kitabı ne zaman, hangi yayınevi yayımlamıştı acaba. Ben aynı kitabı şairin bütün şiirlerinin bulunduğu Can Yayınları'ndan çıkan *"Sevda Sözleri"*'nde de, Yapı Kredi Yayınları'ndan çıkanda da bulamadım. Siz hangi kaynaktan buldunuz diye sorarsa...

Ege Görgün'ü tanımam, bilmem. Ben yazısını rastlantıyla okudum. O da bu yazıyı okur mu veya okuyan birileri haber verir mi bilmiyorum. Ama ben yukarıdaki soruların yanıtını merak ediyorum, bilmek istiyorum.

Hafızanın unutmakla malul olduğu gerekçesine sığınılarak vaziyeti kurtarmak kolay yol, ama kimseyi ikna etmiyor artık...

Yazdığı konuyu merak edip araştırıp araştırmaması herkesin kendi bileceği şey. Ancak hiç kimsenin yazdıklarıyla başkalarını yanıltma; bilincine, belleğine tecavüz etme hakkı da, ayrıcalığı da olamaz.

ENVER TOPALOĞLU

TİLKİ UYKUSU

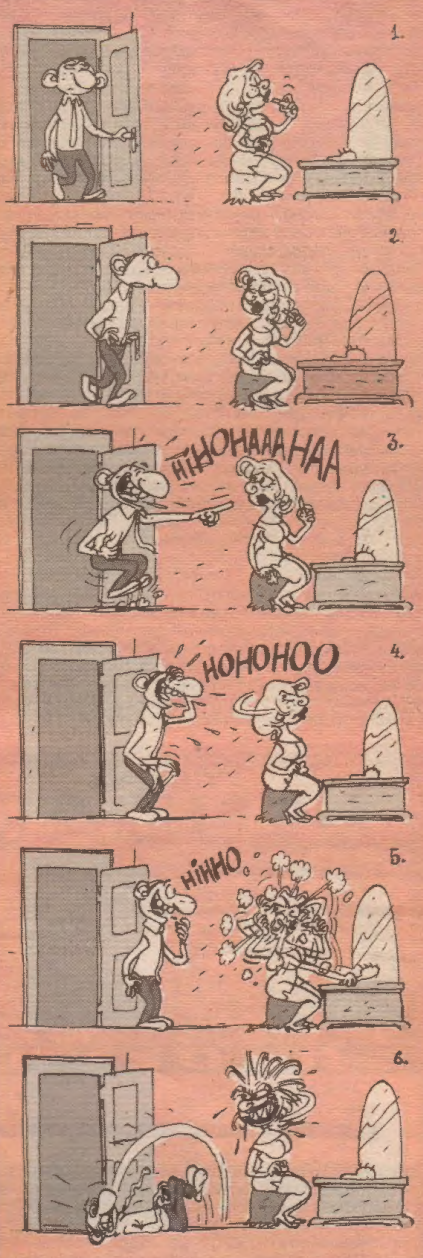

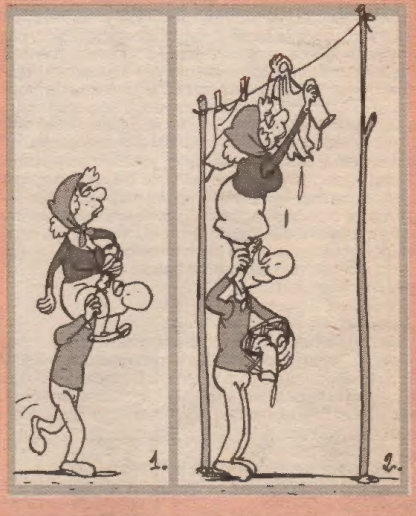

SABRİ GÜL

İstanbul'dan Uludağ görünür mü?

Bu sorunun yanıtını vermek için oturduğu apartman dairesinin yüksekliğine güvenenler pencereye koşmakta acele etmesinler. Bilsinler ki Bostancı'daki Şükür Apartmanı'nın altıncı katında oturan Salâh Birsel *"Tanının Yeri"* diye adlandırılan Uludağ'ı görebilmek için 1978 yılında pusuya yatmıştır.

1979 yılına girmeye hazırlanan komşuları ellerinde hindilerle evlerine dönerlerken, 365 gün boyunca Yalova'nın Samanlı Dağı'ndan başka bir şey göremeyen Salâh Birsel, arada bir gözünü alan beyazlıkların Uludağ mı, yoksa Yalova Gemlik tepelerini saran sis mi olduğuna karar veremez.

Salâh Birsel, Uludağ'ı İstanbul'dan görebilme umuduyla girer 1979 yılına... Ve dileği de gerçekleşir! Yazarın *"Beyoğlu Şıngın Mıngır"* kitabına tırmananlar ilk metrelerde şunu okurlar: *"Yalnız 10 Ocak 1979 Çarşamba günü, ikindi üstü, bir kez, Uludağ'ın beyaz kireç taşından başını karşısında buluvermiş, ama ertesi gün o denli yağmur yağmıştır ki, Bursa, Yalova dağları değil, bütün adalar ortadan silinmiştir."*

İşin aslını ararsanız Salâh Birsel'in o gün Uludağ'ı falan gördüğü yoktur. Bütün amacı *"zibidi"* bir Frenki tepelemekti. Gördüğünün Uludağ olmadığını, Samanlı Dağı'nın boy gösterdiği günün ardından yağmur yağacağını bilecek kadar iyi bir gözlemcidir Salâh Birsel. Yazarımızın tepesini attıran zibidi Frenk, **Feld Mareşal Helmuth von Moltke**'dir. Osmanlı ordusunda öğretmen olarak görev yapan Moltke, 1837 yılının Eylül ayının başlarında üç arkadaşını Triyeste'den İstanbul'a getirecek buharlı vapuru gözlemek amacıyla Galata Kulesi'nin fırdöndü balkonuna tünemiş ve Mudanya'nın arkasında Uludağ'ı gördüğünü iddia etmiştir. Salâh Birsel'e göre Moltke, **Hezarfen Ahmet Çelebi**'nin uçtuğu kuleden uçuşun bir başka türlüsünü gerçekleştirmiştir!

Oysa, İstanbul'a gelen yabancı yazarlar arasında Uludağ'ı gördüğünü söyleyen biri daha vardır. İtalyan yazar **Edmondo De Amicis**, 1874 yılında kendisini İstanbul'a getiren vapurun güvertesinden Ayasofya, Sultanahmet, Süleymaniye camileri ve tekfur sarayını gördüğünü söyleyerek, *"hepsinden yükseği de, Çanakkale'den Karadeniz'e kadar iki kıtanın kıyılarına hâkim Serasker Kapısı'ndaki beyaz kule"* olarak tanımladığı Beyazıt Kulesi'ni *"Costantinopoli"* adlı kitabının sayfalarına kondurur.

Amicis, Bayazıt Kulesi'ni Senekerim Balyan Usta'nın bir Osmanlı topunun dikine oturtulmuş görünümünden ilham alarak yaptığını biliyor olacak ki Uludağ'a doğru olan atışını bu kuleden gerçekleştirir. Hem de, ne atış!.. Uludağ'dan çok daha uzak yerleri gören kartal bakışlı İtalyan'ın kitabına bir göz atalım: *"Boğaz'ın ilerisinde, masmavi Karadeniz gökyüzüyle karışıyor: arkada, Marmara Denizi, İzmit Körfezi, Prens Adaları, köylerle beyazlaşmış Rumeli ve Anadolu sahilleri; daha ileride, ince gümüş bir kurdele gibi parlayan Çanakkale Boğazı: Çanakkale'nin ötesinde, hayal meyal bir parlaklık Ege Denizi ve loş bir kavis, Truva sahili: Üsküdar'ın öbür tarafında Bursa ve Uludağ..."*

Ege Denizi'ni gördüğünü yazan Amicis biraz daha uçsa neredeyse İtalya'da doğduğu evi de görecekmiş!.. Seyahatnamesinde İstanbul'dan Uludağ'ın görülmesi gibi pek çok konuyu abartarak yazan **Evliya Çelebi** bile İtalyan yazara yetişemez. İhsan Oktay Anar'ın *"Puslu Kıtalar Atlası"* kitabında İstanbul'un kulelerinden Uludağ'ın görüldüğü masalının nasıl ortaya çıktığını öğreniriz: *"Ulema, cuhela ve ehli dubara, ehli namus, ehli izzet ve erbab-ı ilvata rivayet ve ilan, hikâyet ve beyan etmişlerdir ki, kun-i kainattan 7079 yıl, İsa mesihten 1081 ve hicretten dahi 1092 yıl sonra adına Konstantiniye derler tarrakası meşhur bir kent vardı. Ceneviz taifesinin buraya ilk gelen gemilerine karanlıkta uçan ak bir martının yol gösterdiği, ancak salimen karaya vasıl olduktan sonra dümencileri olacak Pavdus nam kâfirin bu martıyı bir mesih addederek yuvasını arayıp bulduğu ve itikatlarınca İsa'nın etini yemek sünnet olduğundan kuşu kızartıp yediği rivayet olundu. Eskiler bu martının yuvasının bulunduğu yere Ceneviz kavminin yüksek bir kule diktiğini rivayet etmişlerdir ki, sonraları Galata Kulesi diye nam salmış bu heybetli yapının tepesinde yalı adamlarının dürbünle, yiğitlerin ise çıplak gözle Bursa kentinin Uludağ'ını seçtikleri söylene gelmiştir. Ne var ki, bu şaiyanın ziyaretçilerden bahşiş koparmak hevesiyle kuledeki yangın gözcüleri tarafından okunan bir kurt masalı olduğu da ağızdan ağıza dolanmıştı bir zamanlar..."*

Uludağ'ı gördüğünü söyleyen ve bunun şiirini yazan biri daha vardır! Kim olduğunu yazmadan önce şiirinden birkaç dize okuyoruz:

Yedi yıldır Uludağ'la göz göze bakışıp dururuz.
Ne o kırıldar yerinden,
Ne de ben,
Lakin birbirimizi yakından tanırız.

Nâzım Hikmet, İstanbul'un kulelerinden değil, Bursa Cezaevi'nden bakar Uludağ'a. Tutsaklığını yerinden kımıldayamayan Uludağ'a benzetir. Dağın gülmesini ve kızmasını bildiğine inanır. Duvarları aşıp Uludağ'a gidemez, ama şalvarı sarı kırpıt beziden, kara kaşlı dağlılardan biri komşusunu kesip misafir gelir, 71'inci koğuşta on beş yıl yatmaya... Ve bakın, kimi gün Uludağ'ı neye benzetiyor Nâzım:

Sonra bazan, gün olur,
Gazoz şişelerindeki resimlerine benzer.

İşte, Orta Bahçe'de görmüş olduğunuz Uludağ resmi Nâzım Hikmet'in benzetmeyi yaptığı yıllarda gazoz şişesinin etiketinde yer almaktaydı. Benim de siz değerli Dinozor okurlarını İstanbul kulelerine çıkarıp indirmekteki amacım, bu şiir belgesini sunmaktı. Nefes nefese kaldıysanız affola!.. Bir şişe gazoz için geçer!

ORTA BAHÇE

SUNAY AKIN

Son İstiklal madalyalı gaziyi de toprağa verdiğimiz gün, çek yeni bir Kurtuluş Savaşı usta!

Akgün Akova

Zavallı Ali Baba!..

İstanbul'un Cankurtaran semtinde MHP'nin bayrakları, pankartları eksik olmuyor. Milliyetçi bir görünüm sergiliyor Cankurtaran.

Tren istasyonunun yanında ise İstanbul'un fethi sırasında ölen Ali Baba'nın mezarı bulunmaktadır. Mezar taşında ise şu okunur: *"Fetih Şehitlerinden Ali Baba... Ruhuna Fatiha..."*

Zavallı Ali Baba!.. Zavallı diyoruz, çünkü mezar taşında yazılanlar yalnızca bunlar değil. Bir de şu yazı okunur kocaman harfleriyle: *"Uğur Boyahanesi tarafından yaptırılmıştır... 22.4.1983"*

Eksik olma Uğur Boyahanesi. Sen de olmasan bu milletin tarihine sahip çıkacak kimse yok Cankurtaran'da. Nasıl reklam ama?..

Takdim edeyim, Vedat Bey...

Onu tanımamak olmaz!..

Doğuştan çiçek çocuktur **Vedat Bey**. *"Ben dünyaya nasıl geldim"* diye sorduğu annesinden şu yanıtı almıştı: *"Seni leylaklar getirdi yavrum!"*

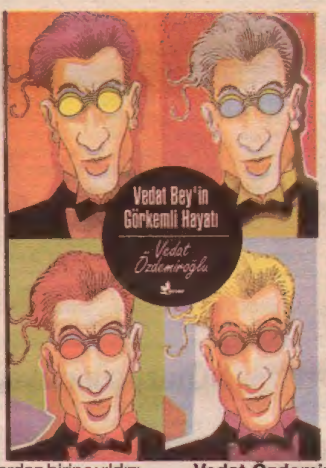

Maceradan maceraya koşar Vedat Bey. Dünyanın dört bir köşesinde dostları vardır. Kimilerinin fotoğrafı kalmıştır yalnızca. Bunlardan biri de, **Ernesto Che Guevara**'dır. Che ile tokalaşırken çekilen fotoğrafına bakarak şunları söyler: *"Dünya medyası onu popülerleştirmeye çalışıyor. Oysa Che, herhangi biri olmaktan onur duyardı. Tıpkı Türkçede okunuşu gibi, sert ve ünsüz olmak isterdi."*

Vedat Bey'in dedesinin de tanınmış dostları vardır. Bunlardan birine yıldızının henüz parlamadığı dönemde akıl bile vermiştir. Kim midir o arkadaşı? Verilen aklı okuyun şaşıracaksınız: *"Şakir, bırak bu avare hayatını da, sabun işine gir! Hissediyorum, başaracaksın. Bi ara Hac'ca da gidersin."*

Kötülerin korkulu rüyası Vedat Bey, kuklaları da pek sever. Kuklacılarla da sohbet eder arada sırada. Yoksul mahallelerde kukla oynatır çocuklara. Alem adamdır şu Vedat Bey!..

Vedat Bey'in maceralarını içeren *"Vedat Bey'in Görkemli Hayatı"* adlı edebi yapıt Çınar Yayınları tarafından neşredildi. Alın, okuyun. Seveceksiniz. Ben, Vedat Bey gibi müthiş bir adamın kefili olmaktan onur duyarım.

Vedat Özdemiroğlu'nun kaleme aldığı bu görkemli insanı tanıyın, tanıtın!

16. TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı'nın onur yazarı Vedat Günyol'a saygıyla...

DENİZ

Yaşlı bir devrimci düşürmez hiç ağzından özgürlük kelimesini ve yatmadan önce bir bardak su yerine denize bırakır takma dişlerini

Sunay Akın

Bak, yanındaki benim!..

Ünlülerle çekilmiş fotoğraflarına, gözünün içi gibi bakar insanlar. Sevgililerine, eşe, dosta gösterip hava atarlar; *"Bak, yanındaki benim"* diye...

Görmüş olduğunuz fotoğrafta üç çocuk yan yana oturmaktadır. Sol baştaki siyah, düz saçlı çocuğun adı **Kutay**'dır. Ortadaki ise bir dönemin ünlü sinema yıldızı **Ömercik**'ten başkası değildir. Filmlerdeki gibi gerçek yaşamda da altın kalpliydi Ömercik.

Kutay, Ömercik'in yakın dostu olmanın rahatlığıyla bakıyor fotoğraf makinesine. Ömer ise hiç de yabancı değil poz vermeye. Peki ama sağ baştaki çocuğa ne demeli? Sol yanağındaki gamzeyi dışarı çıkartacak kadar neden gülüyor?

Efendim, abisi olan Kutay'a gülüyor o çocuk. Çünkü, çekilen fotoğrafın yıllar sonra kendisiyle de değer kazanacağını çok iyi biliyor!

Annesinin, sarı ve düz saçlarını taramayı düşlediği Ömercik'in yanındaki diğer çocuk **Sunay Akın**'dan başkası değildir. Gülümsüyor yanınlara, kıvırcık ve siyah saçlarıyla!..

UYSA DA... UYMASA DA...

"Deli olmanın gerçekten ne anlama geldiğini akıllılar nasıl bilebilir?"
ALDOUS HUXLEY

"Katillerin şansı bir gün gelir dönebilir. Kurbanlar ise her zaman kurban kalmaya mahkûmdur."
INGEBORG BACHMANN

"Kötümserlik, sinirleri zayıf insanların bilgeliğe verdiği isimdir."
ELBERT HUBBARD

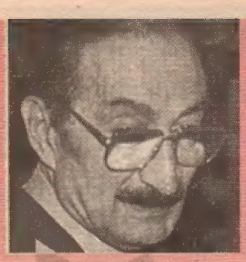

"Düşmanlarından nefret etmek, onlar hakkındaki hükmünü değiştireceği için yanlış bir davranıştır."
MARIO PUZO

"Aşkı kitaplara soktukları iyi oldu. Yoksa ebediyen hiçbir yerde yaşayamayacaktı."
WILLIAM FAULKNER

ALP'HABE

"Editör, gazetede çalışan bir insandır. Görevi, sapla samanı birbirinden ayırmak ve ertesi gün sayfada sapın basılmış olduğunu görmektir."
ELBERT HUBBARD

"Özgürlükte daima biraz tehlike bulunur."
JEREMY BENTHAM

Ancak başkalarının özgür olduğu bir ortamda ben de özgür olabilirim."
MIHAIL BAKUNIN

"Bir insanı, gerçekten uyuyorsa, uyandırmak kolaydır. Ama uyumuyor da uyur gibi yapıyorsa dünyanın tüm çabasını harcasanız da boştur."
GANDHI

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

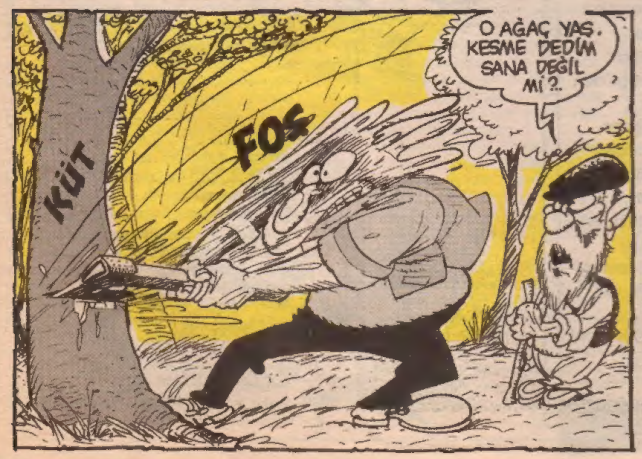

Son anda aldığımız bir habere göre...

Kitap bahanesiyle fuar eziyeti

Pera Palas'ta konaklayan turistler, Çilem Saz pavyonunun konsomatris kadınları, Asmalımescit'in **"Aç bir Mutuk, at bir nutuk"**çu müdavimleri, **"Yeşilköy'e kaymak bir iş alırım, tarife kallavi yazar, iyi sakal yaparım"** azminde her an kontak çevirme hazırlığında bekleyen taksiciler, TÜYAP önünde gittikçe mega u haline bürünen kuyruğa merakla bakıyor. İlk bakışta, plaza gazetelerinin promosyon kuyruğunu andıran kalabalık, giderek artan bir devinimle sürekli yenileniyor.

Meraka mazhar bir durum yok aslında. Bundan önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl da 16. TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı kapılarını, bir yıl boyunca kitapla ilişkisini kesen, senede bir gün o tedirginliği içinden atmak üzere günah çıkarma kuyruğuna giren, aslında film festivalisever; film sevmez, müzik festivalisever; müzik dinlemez, kitap fuarısever; kitap okumaz kitleye dev bir olanak sunuluyor. Dışarıdaki kalabalık birazdan içeri girecek, fuar sokakları arasında dolaşacak, stantların birinin önünde rastlanacak eşe dosta, senede bir gün de olsa kitapla kurulan sıcak temas gösterilecek.

Dostlar satır aralarında, paragraflarda görsün!...

Eğer alınmışsa, evin bir köşesine atılarak bir daha el sürülmeyecek kitaplar, kafeteryada ısmarlanan biraların eşliğinde eni, boyu, önsözü, içindekileri, arka kapak, ön kapak, ne kadar indirimle alındığı titiz bir irdelemeyle incelenecek. Akşam da İkitelli basını Beyoğlu dinlenme tesisleri Kaktüs, inceltilmiş estetik beğeninin kahve-konyak elitizmi Pia, Yakup veya Refik, **"Akşam nerede içiyoruz"** projesinin palanlama merkezi Mepisto ve **"Ünlülerle iç içe olayım"** meyhanesi Çiçek Bar, türünden statü gösterme mekânlarında, muhtemel **"Fuara gittin mi abi"** sorularına **"Çok kalabalık hoca"** yanıtları verilecek.

Hadi klasik, **"Samimi duygularla, gerçek gerekçelerle fuara gidenleri tenzih ederiz"** delikanlılığını esirgemeyelim. Ama yüzdeye vursak oranları ne kadar?

Fuar kimliğine büründürülmüş kitap pazarında, çağın iki temel değeri, görsellik ve popülizm bu kargaşa ve alışverişin de sonucu aslında.

Yoksa bütün bir yıl boyunca onca yayınevi, onca kitapçı sinek avlar mıydı?

Ekim ayının en değerli yalanları

Dinozor okuru büyük bir başarı gösterdi. Ekim ayının en "kıymetli" yalanları, gösterilen bu ilgi sayesinde belirlendi. İşte Ekim ayının ufak at da civcivler yesinleri:

1. Kuyruklu Yalan Ödülü

Bizim servetimizin kaynağı arazinin değer artışı. Buna rağmen Çiller başbakan oluyor ve araziden rant sağlayanların aleyhine karar alıyor. İşte dürüstlük.

Özer Uçuran Çiller

2. Katmerli Yalan Ödülü

Vallahi billahi enflasyonu gelecek yıl düşüreceğiz.

Zekeriya Temizel (Maliye Bakanı)

3. Desteksiz Yalan Ödülü

Felaketin sorumlusu mazgalları tıkayan yapraklardır.

Recep Tayyip Erdoğan

4. İnsafsız Yalan Mansiyonları

AB'ye girmek için yalvarmayacağız.

Bülent Ecevit

98 bütçesine tam bir sorumluluk duygusu hâkimdir.

Agâh Oktay Güner

Adını vermeyen bir subay, eğitimlerde "Allah... Allah" diyerek hücuma kaldırılan Mehmetçiğin Batılı ordularda olduğu gibi "Hurraa!.." diye bağırtılmak istendiğini, ancak uygulamada başarılı olunamadığını askerin "Allah ... Allah" demeyi sürdürdüğünü açıkladı.

Akit gazetesi

Türkiye'yi geri kalmışlıktan, cehalet utancından kurtarmaya ahdettik.

Mesut Yılmaz

Ergün Divrikli - Hikmet Çetinkaya'nın 'Şeriat Pazarı';
Ahmet Sankamış - Oral Çalışlar'ın 'Liderler Hapishanesi'.
Deniz Saltık - Ataol Behramoğlu'nun 'Utanıyorum'.
Ayşe Anı ve Öznur Kölüş - Oral Çalışlar'ın 'Kadınların İsveçi'ni, üstelik yazarlarından imzalı olarak kazandınız. PTT'nin P'si onları size ulaştıracak.
Ayrıca Kırşehir'den ***Tolga Çakır***, Tuzla'dan ***Özcan Arslan***, Viranşehir'den ***Cengiz Oktay***, Denizli'den ***Mehmet Sarı***, ***Uğur Çapar***, Konya Ereğli'den ***Burhan Soydan***, Afyon'dan ***Veli Eşme***, Ümraniye'den ***Gülcan Ağacık***, Pendik'ten ***Burcu Aykarabel***, Kartal'dan ***Hasan Basri Seren***, Ankara'dan ***Özge Mutlu*** size birer adet kitap borcum var.
'Kasım Ayının Yalanları' kampanyasına kendinizi hazırlayın.

METİN HAKYERİ e-mail:hakyeri@yahoo.com

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

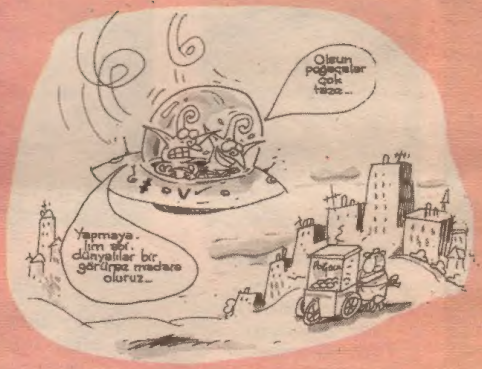

Geçer!

Damıtılmış bir yaşam isteyen, sıradanlığı her an darmadağın etmeye hazır, hayatı kendince bir düş bahçesine çevirmek isteyen ne çok insan tanıdım. Koltukaltlarında dosyaları, ceplerinde iyi bir oyun, iyi bir yazı, iyi bir karikatür taslağı, önlerinde bir karanlık, yanlarında altedilemez rüzgârlar vardı. Hepsi de çok coşkuluydular, çok hayalciydiler, çok çocuktular. Gece yarılarına, billur sabahlara sarkan sohbetlerimizde hep "yeni bir şey" yapmanın derdindeydiler. Mizahı, şiiri, öyküyü, sinemayı severlerdi. Azgın bir kuşatma, beyin keçeleşmesi, sahte ilişkiler ve sıkıcı bir hayatı sözlerle, yazılarla alaşağı etmeye çalışıyorlardı. Ama olmadı. Hayat fazlasıyla haksızlık yaptı bu arkadaşlarıma. Küskünlüklerini, kırgınlıklarını saklıyorlar şimdi. Kendi yalnız dünyalarında olmadık işlerle uğraşıyorlar, boş vakitlerinde alkolle oyalanıyorlar, düşlerinin yasını tutuyorlar ve bolca küfrediyorlar. Reddetmeyi bilmeyenlere, içgüdülerine yenilenlere, onurunu eksiltenlere, kocabaşlı yöneticilere, uyanmak istemeyenlere çok alevli küfürler ediyorlar. İlkel insanlar gibi güç arayan, güce teslim olan kimilerini bazen gizlice bazen açıktan açığa kınıyorlar. Şiir yavaş yavaş elini kolunu çekmiş hayatlarından, tebessüm alıp başını gitmiş... Gündelik hayatın ipe sapa gelmez sorunlarıyla boğuşmak başka bir şey yapmaya fırsat vermiyor. Her tarafından yoksulluk, adaletsizlik ve ikiyüzlülük fışkıran bu topraklar belki de hayata çok şey katacak olan bu gencecik insanları her geçen gün daha da yalnızlaştırıyor, daha da karamsarlaştırıyor. İlk gençliklerinde terkilerine bolca hayal koyarak yola çıkan bu sanatçılar ömürlerini erkenden törpülüyorlar şimdi. Ülkede şair, karikatürist senarist, romancı, denemeci, öykü yazarı yerine reklamcı, dizgici, düzeltmen, meyhaneci, garson artıyor artık.

Mahcubiyetten ürküyorlar artık. Borç para istedikleri arkadaşlarından utanıyorlar, yoksunluklarını kimse görsün istemiyorlar. Bedenlerinin en derinlerinde sakladıkları bir inatçı kin ise ancak yalnız bir gecede kıvılcıma dönüşebiliyor. Geçen zamana, düş kırıklıklarına, sancılı yaşamlarına simsiyah çığlıklar atıyorlar. İç çekme dönemi bile bitmiş, artık hep iç döküyorlar.

Oysa bu ülkenin en çok yaratıcılığa ihtiyacı vardı. İyi filmlere, özenli karikatürlere, eleştirel mizah öykülerine, yüreği vuran şiirlere, hayatın kendisi olan öykülere... Kirletilmişliğe, haksızlığa, kimsesizliğe, çapulculuğa karşı koymanın yolu yaratımdan geçiyordu. Elbirliğiyle kıydılar. Bizi donatacak ve daha da büyütecek olan sanat eserleri toprağa gömüldü. Şimdi magazin haberler, beşinci sınıf yerli diziler, kapı gıcırtısı gibi müziklerle oyalanıyoruz. Ülke toptan bir avunma dönemine girdi. Kendimiz çalıp kendimiz söylüyoruz.

Bir gün bu saçma sapan hayat bitecek. Sis dağılacak. İnsanların beyinlerindeki buğu silinecek. Bu bizim çok mütavazı bir umudumuzdur. Bir gün bu ilkel panayır görüntüsü mutlaka kaybolacak.

Benim iyi arkadaşlarımın acı, hüzün, kan, sıkıntı ve sevinçleriyle kendi bedenlerine yazıp çizdikleri ortaya çıkacak bir gün. Ellerinin tersiyle sahtekârlığa, sömürüye, alçalışa son verecek olan bu insanlar silkinip hayatın yüreğine girecekler. Zavallılaşan, yaşama yenik düşen, mecburen dönüş yapan kimilerine ise sadece çırpınma kalacak.

Biz bu ömrü sokakta bulmadık ki! Paylaşma, direngenlik, başkaldırı! Bunlar bizim hayatımızı her geçen gün daha çok süslüyor. Gülmek en çok bize yakışır. Güleceğiz.

Diyarbakır'da dört duvarı da nemli külüstür bir odada ders çalışmaya uğraşırken bir taraftan da ısınmak için bodur bir odun sobasının nazını çekmek zorunda kalırdım hep. Her bacasından duman fışkıran bu lanet olası soba bir gün bile gün yüzü göstermedi bana. Çoğu zaman soğuktan morarmak üzere olan ellerimle bir şeyler yazıp çizmeye çalışırdım. Bu duruma benden çok üzülen babam, sobayı adam etmek için annemle beraber saatlerce duman kaçıran bacalara tuzlu bezler yapıştırırlardı. Aslında bu anlattıklarım ayrıntı, şimdi öyle yaşamıyorum. Fakat o dönemden kalma, mahçup babamın bir lafı var. Zavallı adam onca uğraşmasına rağmen o nankör sobayla başa çıkamayınca boynunu büker ve "Geçer değil mi evlat bu günler" derdi. Ben de gülümsemeye çalışarak "geçer baba" diye cevaplardım. Hayat akıp gitti, o günler de geçti. Aklımda babamla aramızda geçen o muhteşem diyalog kaldı:

"Geçer değil mi evlat bugünler", "Geçer baba."

Benim de sanatı kutsayan, uğraşan, çırpınan arkadaşlarıma diyeceğim budur. Geçer, her şey geçer. Hem sonra, ne güzel laf etmişler bakın. "Sanat uzun, hayat kısa!"

ALTAY MARTI

NE KİMSE SORAR HALİM ... NE HALDEN ANLAYAN BULUNUR

Sizlere bu köşeden, ara sıra değişiklik yapıp; müzikle ilgili yazılar da yazacağım. Aslında "Dinozor", Cumhuriyet ile birlikte verilirken bu tip üç örnek yazı yazmıştım. Bunlardan biri Aşık Veysel'i sömüren popçuları eleştiren bir yazıydı. Ardından da Ankaralı "hard'n heavy" efsaneleri Dr. Skull ile ilgili yazı geldi. Üçüncüsü de, içinde Türk ve Yunan kökenli elemanların bulunduğu antifaşist metal grubu Rumble Militia'nındı. İşte bu hafta da böyle bir örnek yer alacak.

—KİMSE YOKKEN, KÜÇÜK KÜÇÜK DAMLALARI GÖL EDEN "ROCKER"LAR—

Şimdilerde nostalji olan "Hey" diye bir dergi vardı vakti zamanında. Bundan 12 yıl öncesi falandı, şöyle bir haberle karşılaşmıştım:

"Müzik dünyamıza kramp girdi"

Bu haber ile, yeni kurulan bir grup tanıtılıyordu. Bir de fotoğrafları vardı ki, hep hafızamda kalmıştır. "Kramp" adıyla, hard rock yapmak için çıkan bu grup için ilk düşünülen isim, "Krank"mış. Çok sonraları öğrenecektim "Kramp" ismini bulanın Nuri Kurtcebe olduğunu. Grubun isim babasını öğrenince ilgim daha da artacaktı... Eh, ne de olsa sonuçta karikatürist olmaya aday bir gençtik ve hayalimiz de "Girgır" dergisiydi.

Sanırım 1987 yıllarıydı, hayal gerçek olmuştu. Daha çömez bir karikatüristtim, ama o tırmanmaktan inanılmaz bir zevk aldığım Cağaloğlu Yokuşu'na erişmiştim ya, sorun yoktu. Hayatımda artık bir karikatür, bir de rock müzik vardı.

Gene böyle bir gün, Cağaloğlu Yokuşu'nu, Everest'e tırmanan bir dağcı guruyla çıkarken, karşımda uzun saçlı bir adam görmüştüm... Ha şimdi ortada "at kuyruklu" ya da sere serpe uzun saçlı adamlar neredeyse adım başı çıkıyorken, bu durumu anlamamıza olanak yok tabii. Oysa o yıllarda uzun saçlı olmak, yüzde bir bile değil, onbinde bir olmakla eşdeğerdi. Saçlarınız kulakları hafif geçti mi, yedinizdi naneyi. (Her an kavga etmeye, dalaşmaya, alaya hazır olmalıydınız...) Neyse, lafı uzatmayayım; Cağaloğlu Yokuşu'nu tırmanırken karşılaştığım uzun saçlı kişi ile bir anda "merhaba"laştık. Bu hippi kılıklı adam Kramp'ın davulcusu İdris'ti. Ertesi hafta stüdyoda çalışmalarını izlemeye gittiğimde de Doğan ve Nezih'le de tanıştım. Böylece başlayan dostluk bugüne dek geldi.

Aradan geçen bunca yıla rağmen, Kramp, gene ilk günkü gibi; aynı kadroda ve aynı özlemde... "Küçük küçük damlalar göl olacak yakında"... Kısacası, onlar da bir "dinozor"...

–HARD ROCK RÜZGÂRIYLA UÇUŞAN SAÇLAR–

Grubun konserlerine takıldığımda, dinleyicisiyle kurduğu sıkı bağı görmüştüm. Konserleri, 68'li yılların efsanesi, komünal rock grubu "Greateful Dead"in yansıması gibiydi. İki üniversite eskitmiş bir bas gitarist Nezih, bir matbaa emekçisi olan gitarist Doğan, Sakin ve bir davul tutkunu İdris Tubcil bir araya gelip oluşturmuşlar Kramp'ı.

Yıllar içinde Tülay Kayacık, Ahmet Karaferya, Orhan Önal, Özer Sarısakal, Kudret Kurtcebe, Erdinç Ünlü gibi müzisyenler konuk olup grupta çaldıysa da, Kramp'ın üçlü temeli hiçbir zaman bozulmadı. Gitar-vokalde Doğan Sakin, davulda İdris Tubcil, bas gitarda Nezih Onur yıllarca süren birlikteliği korudular. Onları böylesi birlikte tutan kuvvet, hard rock'ın asi ateşi olsa gerek...

Bugünkü rock ve heavy gruplarına hep öncü olmuştur Kramp. Aslına bakılırsa, bu önderlik adına değil, kendiliğinden olmuştur. 10 yıl öncesi İstanbul'da öyle rock bar falan yokken, düğün salonlarını konser mekânına döndürürlerdi.

İlk demo çıkaran grup da onlardı. Öyle ki, bu demo, Anadolu'nun en ücra köşesine dek ulaşmıştı. Ama o Unkapanı dediğimiz müzik kapanı İMÇ firmalarına ulaşamıyordu. Belki de underground kalmak onların hayat biçimiydi.

İlk kasetlerinin "Lan N'oldu" adıyla çıkması ise bir-iki senelik bir olaydı. Şimdi yeni bir albüme hazırlanan grup yoluna emin adımlarla devam ediyor. Edecek de...

dandino dandikasyon

İsim babası Katoz Hayri

"Nereden Buldun Kampanyası" ilk ödüllerini veriyor. İşte ödül kazananlar:

●İsim= **Aykut Met** (İzmit)
Ödül kazandığı soru: **Mrmiç**
Kazandığı ödül: **Kaza Süsü / Sunay Akın**
Olayı:
–Hayırlı işler.
–Buyur genç.
–Abi ben BJK'den geliyorum, müthiş bir kaleci transfer ettik. İsim lazım.
–Şu an meşgulüm, kediye bakıyorum.
–Aaa, çok şirin.
–Bizim komşu emanet bıraktı. Mırmır geziyor kerata. 2 kilo süt aldım, iç bitirdi.
–Mırmır içti he?
–Du bakiim, ne dedin?
–Ne gibi abi?
–Sus, konsantrasyonumu bozma... Mırmır iç... Miriç... Mırmiç... Hah, buldum... Mrmiç!
–Ağzına sağlık abi. Borcumuz?
–İstemez... Şimdi git...

●İsim= **Deniz Saltık**
Ödül kazandığı soru: **Katoz**
Kazandığı ödül: **Gece Tarifesi / Vedat Özdemiroğlu**
Olayı:
"Katoz; kelimelere anlam takan olağanüstü zihniyet'in kısaltılmışıdır. Zamanla siz sayın Hayri Bey'in lakabı olmuştur."

Soruları tekrarlıyorum: **turnusol kâğıdı, penaltı, sosis, Mrmiç** ve **Katoz** nereden gelmektedir. (Mektup ya da fakslara ***"Katoz Hayri"*** yazmayı unutmayın...)

minik üstad ZEYNEP DEMİRKALE yazıyor...

Bir elma'nın macerası

Bir gün bir ağaçtan çıkmıştı... Sonra insanlar tarafından kopartıldı... Ve bir gün o elma satıldı... Onu alan kadın: –Elma çok güzelmiş, dedi... Sonra onu elmalı kek yapıp okuldan gelen oğluna vermiş, çocuk: –Anne kek çok güzel, deyip onu yedi...

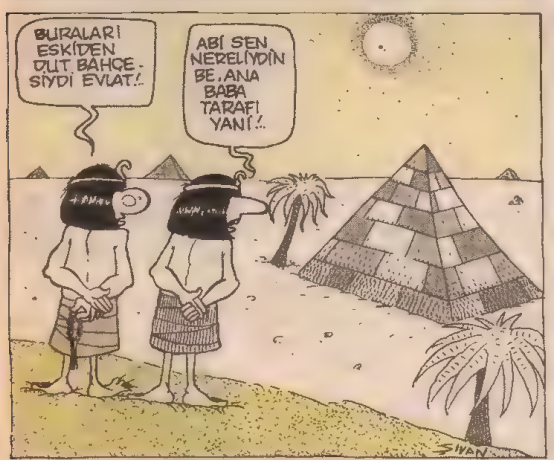

Yeni dalga

AY PARLIYOR, TAMAM!

Musa-Sencer

Devamı arka sayfada

Baş tarafı 13. sayfada

Dinolar

AYTEKİN KAYAÇAĞLAYAN (İSTANBUL)

DUYURU...DUYURU...

Sunay Akın, TÜYAP Kitap Fuarı, Çınar Yayınları standında, –8 Kasım Cumartesi ve 9 Kasım Pazar, saat 13.00'ten itibaren– kitaplarını imzalayacak.

• • • • • • • • • •

Vedat Özdemiroğlu, 8 Kasım Cumartesi günü saat 15.00-17.00 arasında aynı yerde "Vedat Bey'in Görkemli Hayatı"nı imzalayacak.

TOLGA ÇAKIR (KIRŞEHİR)

KİM KİMDİR?

Erhan Evkuran

HÜLYA AVŞAR Katıldığı bir güzellik yarışmasında birinci sıradan Türkiye güzeli seçilene kadar sıradan bir güzeldi. Evlenip ayrılmış olması nedeniyle *"hükmen"* yenik sayıldıktan sonra popüler oldu. O zamanlar metrekareye düşen şarkıcı sayısı az buz olduğundan, bir albüme altı parça okumadan doğrudan yedinci sanata giriş yaptı. Dönemin önemli futbol topçusu **Tanju Çolak**'a kuma giderek ününe ün kattı. Fakat bir dozer kepçesi kadar güçlü değildi aşk, yuva yıkamadı.

Doksanlı yıllarda televizyon sinemayı sollayınca, Hülya da başka alanlara kaydı: Şarkı söyledi, dizi oynadı. *"O laflara karnım tok"* şov yaptı, birkaç kuruş kazandı.

Reklamlarda tanıttığı bir marka iplikten hayali kumaş dokuyup diken üçkâğıtçılar *"Kral çıplak! Kral çıplak!"* olayından sonra yakalandıklarında, Hülya Abla bu iplikten kumaşla programa çıplak çıkıyor, biz yapınca mı suç oluyor, dediler.

Hülya televizyon programlarında giydiği ve giymediği giysileriyle RTÜK'ün yaş yetmiş rayting bitmiş elemanlarının bile ağzını sulandırdı. Dil Kurumu Türkçe Sözlük'e, dekolte bakınız Hülya Avşar maddesi konuldu.

Susurluk olayına da duyarsız kalmayan Hülya bir programında kalçasını kamyona benzetti. Kamyonet'ten Avşar kadını budu köfte oldu! (Kızlık kontrolü yaptıran ikinci el ilkel beyinler Hülya'yı da teste tabi tutup Avşar kızı olan ağır siklet unvanını Avşar kadını biçiminde değiştirdiler!)

Hülya'nın, tenis maçları ve **Kaya Çilingiroğlu**'yla olan ilişkisi de kısa adı medya olan yazılı görsel basın yayın kuruluşlarında sıkça yer buldu. Müstakbel damat aday adayı Kaya Çilingiroğlu Hülya Avşar'ın *"kilidini"* açamayıp, Hülya da çocuk yapmak için başka çilingir çağırmayınca, çiftin sittin bir süre çocukları olmadı. Hülya sonradan **İzzel**'in *"Kızımız Olacaktı"* şarkısını *"Unuttun mu küçüğüm Eliyin Yaratıkımız Olacaktı!"* sözleriyle söyleyip partnerini gaza getirerek Avşar *"kızı"*nı yapmayı bildi. Çift yurtdışında evlendi.

Gebeliğinin ilerlediği tarihlerdeki bir programında popçu Nadide Sultan'la göğüs göğüse girdiği mücadeleden 107-91 galip ayrıldı. Avşar'ın Naumoski lakaplı *"ay göğsümün sol yarısı"* 7 assist, 41 sayı ve 4 top çalmayla oynadı!

Bütün gözler ve kameraların Hülya'nın doğacak çocuğuna çevrildiği şu günlerde, değişik yoldan gidip soyguncuları yanıltan posta arabası gibi, Küçük Zehra'nın, herkes malum yerden beklerken *"arka"* kapıdan sıvışmasından korkuluyor!

Yurt çapında, hastanelere kurulacak teknik donanımla, Hülya'nın bebeğiyle aynı gün ve saatte doğacak beş bebek belirlenerek altılı ganyan oynanacak! *"Avşar'ın Zehra bir boy farkla önde gidiyor, şimdi kafayı çıkardı!..."*

Çocuğuyla birlikte reklamlarda oynamak için iki yıllığına 350 milyara anlaştı. İlk olarak, altına yapan bebeğinin bezini değiştirirken ekrana gelecek. Bu arada, 350 milyarı bayilan firma yetkilileri de *"Bu çocuk asıl bizim ağzımıza yaptı!"* diyecekler ama bunu izleyici duymayacak.

Her fırsatı değerlendiren Hülya Avşar, bari kilo almışken, yerli Zeyna'yı da çevirmek için kolları sıvadı. Gabriel rolünü kızına oynattırıp oradan da ek gelir getirmeyi planlıyor. Daha sonra, fazla kilolarını da kilo hesabı satıp ve görüntüsü güzelleştiğinde kasetini çıkarıp tonla para kazanacak. Buna konacak çocuğun hiç *"emek"* lemeden annesinin izinden gitmesi bekleniyor. Bebeğin nazik yerleri, üzerinde altı adet süper emici halka bulunan bir tür tuvalet kâğıdıyla kurulanacak! Anaının karnında dokuz ay nasıl durdun sorusuna *"Hiç sıkılmadım; dayalı, döşeli, mobilyalı süper lüks tripleks bir rahim"* diye yanıt verecek sosyete bir çocuk ortaya çıkacak. Hülya da, şişmanlıktan göbeğinin kat kat olduğunu anımsayıp kah kah gülecek.

Anne adayı, son zamanlarda, gelirlerden mahkeme avukat giderlerini düşmekle meşgul. Sanatçıya yakın çevreler, bunun kaçak Mercedes'ten hüküm giyinen Tanju Çolak'a nispet olduğunu söylüyorlarsa da Avşar, konuyla ilgili, sürçü fatura ettiysek affola diyor.

FERHAN ŞENSOY

Solucan solucanı sevmiyor

Bizler tarafından ne olduğu anlaşılmasın, kendisine hakettiğinden fazla önem verilsin diye", bilimselce **"pesiudocerus bifircus"** kafa bulandırıcı ismiyle anılan, bildiğimiz solucunlar arasında çükü olmayan yok. Tepeden kuyruğa kaprisli kadın solucanlar yok yani ve fakat solucanların seks hayatı var.

–Ne yani birbirlerini mi yapıyorlar?

diyeceksiniz. Deyin. Yanlış bir şey söylemiş olmadınız. Solucan hem erkek, hem de kadın. Çükü olması hamile kalmasına engel olmuyor, kendisine hamilelik sağlayıcı, göbeğinin altı çukur eminem bir durumu da var hayvanın.

Gel dikiz ki solucanlar arasında önemli olan erkeklik. Hiçbir solucan becerilmek istemezken, ilk gördüğü solucanı becermek istiyor.

–İbne miyiz biz ağbi!

delikanlı tavrı yaygın solucanlar arasında. Ayrıca;

–Hamal mıyım ben ağbicim? Niye yavru taşıyacağım karnımda?

Hamile solucan karnı, bir saatte on santim yol alamaz... diye bir egoist düşüncesi var. Hamile kalmayarak bir başka solucanı hamile bırakmak gibi hayvanca bir yaklaşımı var solucanın seks konusuna.

İki solucan karşılaştıklarında, iki solucan çıktı meydane, her ikişi birbirinden merdane, bir durumla karşı karşıyayız. Dur bakalım, hangisi öbürünü becerecek? Solucanların seks hayatı bir tür güreş ya da dövüş. Kim kimi altederse beceriyor. Üstelik becerilen bundan bir zevk almadığı gibi o esnada çok fena sinir oluyor:

–Vay hayvan vay, bak işte beni beceriyor eşşolusolucan!

diye delleniyor, sürüngenler prezervatif, spiral ya da doğum kontrol hapı kullanmadıkları için hamile kaldığından emin, kahroluyor ama ırz düşmanı solucana fazla zevk vermemek için dişini sıkıp debelenmiyor, öyle duruyor:

–Bir gün mutlaka ben de onu beceririm!

diye kan davamsı bir umudu geliştiriyor solucan beyninde. Solucanların dağ ve orman yasalı dünyasında bir solucan bir başka solucana rastladığında:

–Vay n'aber solucan kardeş? Nerden gelir, nereye gidersin? Sürünmeler nasıl gidiyor?

gibi bir muhabbet olmuyor. Tam tersine kısa bir sessizlik oluyor. Ortada bir fuhuş olacağı kesin. Becerdin becerdin, yoksa becerileceksin. Bir solucanın bir solucana rastlaması hiç iyi bir şey değil yani. Bu yüzden bir solucan bir başkasıyla burun buruna geldiğinde, düşman görmüş gibi:

–Eyvah, bir solucan!

diye canını burnundan soluyarak, ki bu yüzden adı **"solu-can"**dır, ırzını kollamak için yek diğerinin ırzına geçme çabasına koyuluyor.

Solucan fuhuşu uzmanlarına göre, altı girişimden ancak biri başarıya ulaşıyormuş. Yani ırzını kollamak isteyen solucanın altıda beş şansı var. Ama aynı solucanın gün boyu altı ayrı solucana rastladığını düşünün. Beşinden kurtulsa, altıncı becerecek. Her gün bir solucana rastlasa, altıncı gün kesin becerilecek. Üç günde bir solucana rastlasa en geç on sekiz gün içinde işi bitik. Hiç solucana rastlanmayan bir solucan dünyası yok.

Varoluşun zor ve stresli bir biçimi. Hamile kalmamaya uğraşan tüm solucanlar gün geliyor hamile kalıyorlar. Becerilirken aynı anda öbürünü becerebilen beraberlik ruhlu, sahaya tek puan için çıkan solucanlar da var. Galiba en kazançlı onlar. En azından içlerinde ukte kalmıyor. Çünkü ortada aşk yok, solucan solucanı sevmiyor.

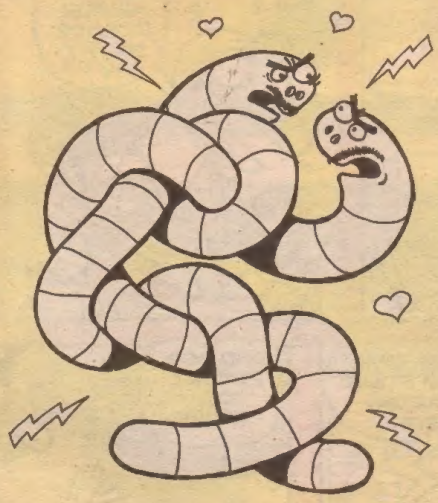

S. Gürpınar

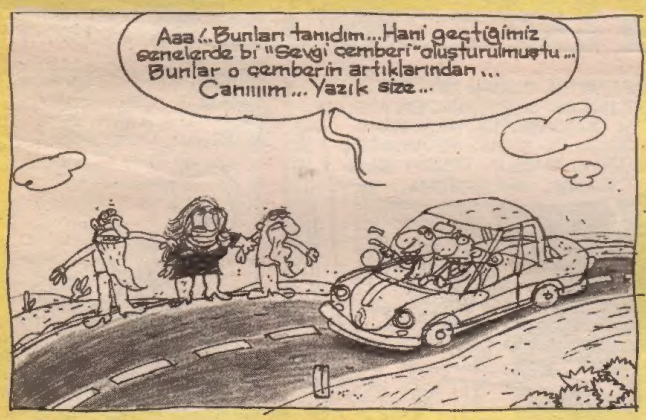

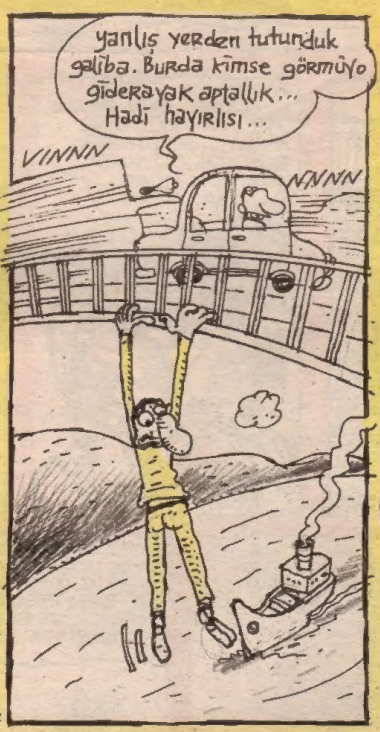

Şakası bile komik...

B.BAYRAM.

Topsun oğlum sen top!..